

Vrouw

Van verliefd tot ontroostbaar in Barok en vroeg-Romantiek

Philipp Friedrich Böhdecker (1607-1683)

Magnificat

Geistliches Konzert für hohe Stimme und B.c.

Magnificat anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus
in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem
ancillae suae;
ecce enim ex hoc beatam
me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius.
Et misericordia a progenie in progenies
timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo,
dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede
et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis
et divites dimisit in anes.
Suscepit Israel puerum suum
recordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad Patres nostros,
Abraham et semini eius in saecula.
Gloria Patri, gloria Filio,
gloria et Spiritui Sancto!
Sicut erat in principio et nunc et semper
et in saecula saeculorum.
Amen.

*Mijn ziel prijst de Heer,
en mijn geest heeft zich verblijd
over God, mijn Heiland;
omdat Hij heeft omgezien naar de
lage stand van zijn dienstmaagd;
want zie, voortaan zullen
alle geslachten mij zalig prijzen,
omdat Hij grote dingen voor mij heeft gedaan,
Hij die machtig is, en heilig is Zijn naam,
en Zijn barmhartigheid is van geslacht tot geslacht
voor wie Hem vrezen.
Hij heeft de kracht van Zijn arm getoond, En hen die
hoogmoedig zijn in de geest van hun hart uiteengejaagd.*

*Hij heeft machtigen van de troon gestoten
en eenvoudigen verhoogd.
Hij heeft hongerigen met gaven overladen,
en rijken met lege handen weggestuurd.
Hij heeft zich het lot van Israël, zijn dienaar, aangetrokken
Zich herinnerend zijn barmhartigheid,*

*zoals Hij tot onze vaders heeft gesproken,
Tot Abraham en zijn nageslacht in eeuwigheid.
Ere zij de Vader en de Zoon
en de Heilige Geest!
Zoals het was in den beginne, en nu en altijd,
en in de eeuwen der eeuwen.
Amen.*

Mauro Giuliani (1781 – 1829)

Arietta nr. 2 en 6

Uit: Sei Ariette opus 95 (tekst Metastasio)

Fra tutte le pene

Fra tutte le pene
V'è pena maggiore?
Son presso al mio bene,
Sospiro d'amor
E dirgli non oso
Sospiro per te.

Tussen alle pijnen
Ben jij de grootste pijn?
Ik ben bij mijn lief
Ik zucht van liefde,
En ik durf het je niet te zeggen:
Ik zucht voor jou:

Mi manca il valore
Per tanto soffrire,
Mi manca l'ardire
Per chieder mercè.

Di due bell'anime

Di due bell'anime
Che amor piagò,
Gli affetti teneri
Turbar non vuò,
Godete placidi
Nel sen d'amor.

Oh se fedele
Fosse così
Quella crudele
Che mi ferì,
Meco men barbaro
Saresti, amor.

Ik zie er niet de waarde van in
Om zoveel te lijden
Mij ontbreekt de moed
Om genade te vragen

*Van twee mooie zielen
Die de liefde heeft verwond,
Hij wil de tedere gevoelens
Niet verstoren.
Genieten jullie rustig
In de boezem van de liefde.*

*Oh als zij
Zo trouw was,
De wrede vrouw
Die me heeft verwond,
Dan zou jij, liefde
Minder barbaars tegen mij zijn.*

Dominico Zipoli (1688-1726)

Cantate per soprano e b.c. Mia bella Irene
Allegro / Recitativo / Allegro

Mia bella Irene
sol da te viene
La dolce aurette
del mio sperar.
Quando vezzosa
sarai pietosa
Ninfa diletta
non m'ingannar.

Sarà troppo dolore
Vedere in preda al vento
Le promesse d'amore
Non v'è maggior
tormento che coltivar
Tenere pianta e bella
Ch' allor che, fatta fiore,
Del suo cultor promette
dolce tregua ai sudori,
Gettata è al sol
da turbine del vento.
Non v'è maggior tormento.

Ma la speranza dice al mio core,
Ch' il frutto al fiore egual sarà.
Nella costanza teme che il vento
Il suo contento mai turberà.

*Mijn mooie Irene,
alleen van jou komt
het zoete briesje
van mijn hoop.
Wanneer jij, charmante
barmhartig zult zijn
bedrieg me dan niet,
geliefde nymf!*

*Het zal te pijnlijk zijn
de beloften van de liefde
ten prooi aan de wind te zien.
Er is geen grotere kwelling
dan een tedere
en mooie plant te verbouwen
die op het moment dat deze,
in bloei staand,
aan zijn beoefenaar zoete rust belooft
voor de inspanningen,
in de zon wordt gegooid
van de storm in de wind.*

*Maar de hoop zegt tot mijn hart
dat de vrucht gelijk zal zijn aan de bloem.
In de bestendigheid vreest hij dat de wind
zijn geluk ooit zal verstoren.*

Henry Purcell (1659-1695)

The blessed virgin's expostulation

Tell me, some pitying angel tell, quickly say,
 Where does my soul's sweet darling stay?
 In tiger's, or more cruel Herod's way?
 O! rather let his little footsteps press
 Unregarded through the wilderness,
 Where milder savages resort:
 The desert's safer than a tyrant's court.

Why, fairest object of my love,
 Why dost thou from my longing eyes remove?
 Was it a waking dream that did foretell
 Thy wondrous birth? no vision from above?
 Where's Gabriel now that visited my cell?
 I call Gabriel, he comes not;
 flatt'ring hopes, farewell.

Me Judah's daughters once caress'd,
 Call'd me of mothers the most bless'd;
 Now fatal change of mothers most distress'd.
 How shall my soul its motions guide,
 How shall I stem various tide,
 Whilst faith and doubt my lab'ring thoughts divide?
 For whilst of thy dear sight beguil'd,
 I trust the God, but oh!
 I fear the child.

*Zeg mij, medelijdende engel, zeg mij snel,
 Waar is mijn zoete lieveling gebleven?
 Bij de tijgers of, nog erger bij de wrede Herodes?
 O! laten zijn kleine voetstappen
 Ongehinderd door de woestijn gaan,
 Waar goedaardiger beesten verblijven:
 De woestijn is veiliger dan het hof van een tiran.*

*Waarom, liefste voorwerp van mijn liefde, waarom
 ben jij uit mijn verlangende ogen verdwenen?
 Was het een wakende droom die jouw
 wonderlijke geboorte voorspelde? Geen visioen van
 boven? Waar is Gabriël, die bij mij thuis kwam?
 Ik roep Gabriël, maar hij komt niet;
 vleiende hoop, vaarwel.*

*Eens streelden Juda's dochters mij, ze noemden me de
 meest gezegende van alle moeders; Maar nu ben ik
 veranderd in de meest verdrietige van alle moeders.
 Hoe zal mijn ziel zijn weg gaan? Hoe zal ik de
 verschillende tijdingen tegenhouden? Terwijl geloof en
 twijfel mijn labiele gedachten afwisselen?
 Door jouw dierbare gezicht ben ik betoverd,
 Ik vertrouw op God, maar oh!
 Ik ben bang voor het kind.*

Luigi Rossi (1589-1653)

M'uccidete begli occhi

M'uccidete begli occhi
 e pur v' adoro

Più la morte che la vita
 M'è gradita Se per voi
 languisci o moro.

Non, non, non si tardi
 E sorte se morte
 M'aventa i suoi dardi

Pupille mie belle
 Morir per due stelle
 E dolce martoro
 Volgetemi gli sguardi

*Jullie vermoorden mij, mooie ogen,
 en toch aanbid ik jullie.*

*Ik voel me meer dood dan levend
 ik kwijn weg door jullie
 en verlang te sterven.*

*Nee, nee, laat me
 En het lot, zelfs de dood,
 richt zijn pijlen op me.*

*Mijn mooie pupillen,
 sterven voor twee sterren.
 Het is een zoete kweeling,
 richt je blikken op mij!*

Ensemble *Rossignol*Alice Gort-Switynk klassiek zang (sopraan) en blokfluiten <https://alicegortswitynk.blogspot.com>Elly van Munster theorbe en gitaar ellyvanmunster@planet.nl